

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

sætning er gaaet op. Der er derfor ikke den samme Motivering som før for en saadan Bestemmelse, og man er derfor enig om at halvere disse 80 000 Kort, som de større Landbrug i sin Tid har mistet; saadan at de nu faar ca. 40 000 tilbage; men de 40 000 af de 80 000 vil de fremdeles miste efter den Regel, der her er Tale om.

Lovforslaget, der er tiltraadt af Svine-reguleringsudvalget, indeholder i øvrigt ellers, som sagt, stort set de samme Regler som den gældende Lov. Der er kun nogle enkelte mindre Ændringer i selve Reglerne, men ogsaa disse Ændringer er man enig om.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Det tredie Lovforslag vedrørende disse Ordninger er *Forslag til Lov om en Kornordning*. Det kan jo siges, at de øjeblikkelige Forhold ikke kalder paa Kornordningens Hovedformaal. Hovedformaalet med Kornordningen var gennem Minimumspriser at sikre de kornsælgende Landbrug her i Landet mod alt for urimeligt lave Priser. Det er jo saaledes, at vi maa indkøbe en Del Korn fra Udlandet, og naar vi indførte Korn til en meget, meget lav Pris, betød det naturligvis, at de Landmænd, som skulde sælge dansk Korn, kun kunde opnaa de Priser, som betaltes for det indførte billige Korn. Der har jo været Tider, hvor man har kunnet købe Korn for 5—6—7 Kr. pr. 100 kg. Priser, der naturligvis slet ikke svarede til de Priser, der kan produceres Korn til. Derfor har man vedtaget en Ordning, som lagde Afgifter paa indført Korn, saaledes at det indførte Korn kom op paa visse Minimumspriser, der var fastsat i Loven, og dernæst har man ogsaa indført en Ordning, der gik ud paa, at der skulde tvangsindmales dansk Rug og Hvede i Brødkorn.

Disse to Bestemmelser blev altsaa i sin Tid indført for at sikre Kornsælgerne her i Landet rimelige Priser for deres Varer. I den nuværende Situation er det ikke nødvendigt at opretholde disse Bestemmelser, idet Prisen jo nu ligger langt, langt over den, som sikres gennem Kornordningen, men da ingen Mennesker ved, hvornaar Situationen ændrer sig — vi har jo fra de sidste Aar Erfaring for, at Situationen meget hurtigt kan ændres —, saa har vi ment i Kornnævnet, at det vilde være rigtigt at foreslaa en Forlængelse af Loven, saaledes at man staaer garderet, hvis der kommer en Situation, der gør det paa-

krævet, at disse Bestemmelser bliver effektive.

Der forelaas i Forslaget ikke Ændringer af nogen Betydning i Forhold til Loven, men der er en Del Smaaændringer, som vi i sin Tid har drøftet, og som jeg havde tilsagt min Medvirkning til at faa gennemført, fordi jeg havde det Indtryk, at de vilde betyde en Forbedring paa visse Punkter, som det vilde være rimeligt at gennemføre, hvis Situationen krævede det. Jeg synes derfor, det er rimeligt, at disse Ændringer gennemføres i dette Lovforslag, selv om det ikke er paakrævet netop i Øjeblikket.

For det første findes der i § 2 en Ændring angaaende en Forhøjelse af Kornpriserne inden for Høstaaret. Det har været saaledes, at man i 4 Maaneder foretog en Forhøjelse af 10 Øre pr. Maaned, i alt 40 Øre. Det foreslaas nu, at Forhøjelsen skal omfatte 6 Maaneder og være paa i alt 60 Øre.

Dernæst er der en Bestemmelse i § 5, der foreslaas ændret, nemlig Bestemmelsen om, at man kan faa Eksporttilladelse for Foderkorn mod paa visse Betingelser at indføre et tilsvarende Kvantum Foderkorn. Det har i de sidste Aar vist sig, at man til Tider har kunnet indføre Brødkorn meget billigere end Foderkorn, end Majs. Der var naturligvis i sin Tid ingen, der havde tænkt paa, at Udviklingen vilde forme sig saaledes, og derfor skrev man „Foderkorn“ i Lovforslaget. Nu foreslaas dette ændret, saa der kommer til at staa „Korn“ i Stedet for „Foderkorn“, saaledes at der ikke skal være noget i Vejen for at indføre det billigste Korn til Landet i saadanne Tilfælde.

Ogsaa i § 7 er der foreslaaet en Ændring. Det er den Paragraf, der omhandler Indmalingen af dansk Korn i Brødkorn. Her har det hidtil været saaledes, at der for Hvedens Vedkommende var fastsat en Tvangsindmalingsprocent i selve Loven, medens der for Rug var Tale om en Bemyndigelse. Da det for Øjeblikket er saaledes, at man i Virkeligheden har lettere og maa-ske billigere ved at indføre Brødkorn end Foderkorn, er der naturligvis ingen Grund til at paalægge Møllere og Bagere at bruge mere dansk Korn, end der svarer til Forbrugskrævet. Derfor foreslaas der nu en Bemyndigelse, saaledes at man til enhver Tid kan fastsætte Indmalingsprocenten, som man skønner det rigtigt inden for de forskellige Institutioner, eller helt undlade at have nogen Indmalingsprocent, hvis man mener, det er rigtigt. Loven foreslaas altsaa ændret paa dette Punkt, saa der bliver